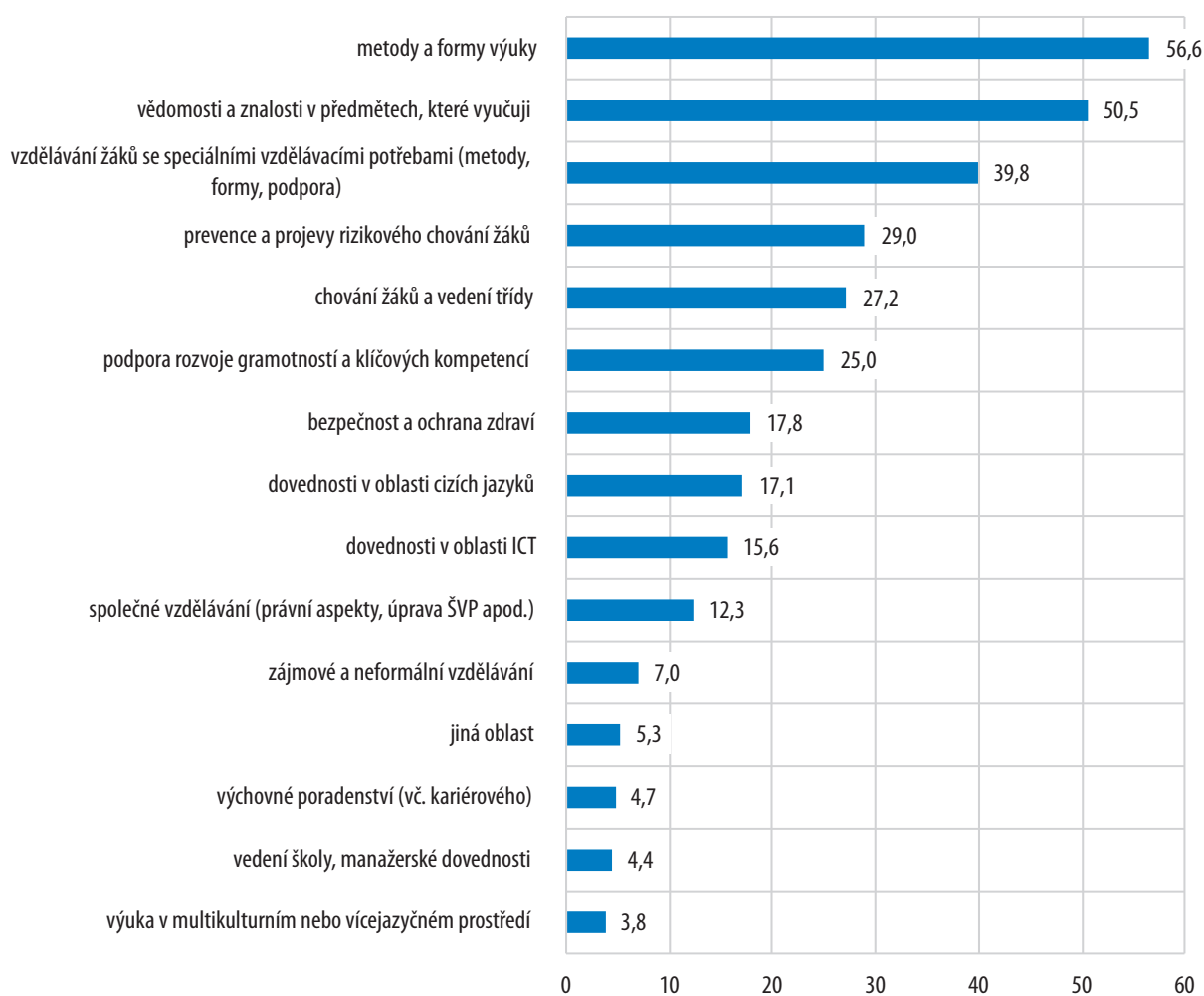

Pedagogové s předchozí pedagogickou praxí začleňující se do nového kolektivu využívají téměř stejné nabízené formy podpory, cílená podpora je jim poskytována ve 46,2 % hodnocených základních škol. Nejčastěji jsou využívány konzultace s ředitelem školy a konzultace s vyučujícími stejných vyučovacích předmětů. Podstatnější je pouze rozdíl ve využívání podpory formou přidělení mentora, která je u této skupiny pedagogů nižší o cca 30 %.

Při zjišťování četnosti zapojení pedagogů do aktivit v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků ředitelé škol uvedli, že 75 % pedagogů se účastnilo alespoň jedné formy DVPP, u 6,7 % se jednalo o studium ke splnění kvalifikačních předpokladů. Z doplňujícího dotazování učitelů vyplynulo negativní zjištění, že 14,2 % z nich se neúčastnilo ve sledovaném období žádné z forem DVPP, došlo tak mírnému navýšení oproti loňskému školnímu roku (o 1,2 %). Důvody neúčasti pedagogů v DVPP zůstávají stále neměnné a odráží se v nich zejména složitější finanční a personální situace některých, zejména menších škol, a navazující problémy v organizaci výuky v případě, kdy je třeba, aby za učitele účastnícího se DVPP byl pověřen jiný pedagog zastupováním. Nejvyužívanější formou je stejně jako u ředitelů škol studium k prohlubování odborné kvalifikace prostřednictvím jednotlivých kurzů a seminářů, této formy se zúčastnilo 75,4 % pedagogů základních škol. Pozitivně je hodnocen fakt, že celkem 91,7 % učitelů uvedlo, že mají možnost ovlivnit četnost a zaměření svého dalšího vzdělávání.

Graf 13

Zaměření kurzů a seminářů DVPP, kterých se učitelé účastnili – podíl učitelů (v %)

Údaje o DVPP tak opět potvrdily zjištění z předchozích let, preferované tematické zaměření DVPP se dlouhodobě nemění (s výjimkou poptávky po vzdělávání v oblasti ICT,

